

ת"פ 71665/07/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 71665-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
- מדינת ישראל ע"י עוה"ד רון גינגולד

נגד
- פלוני ע"י עוה"ד כאמל אלזיאדנה

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים מזה חמישה חודשים (להלן: **המתלוננת**). במועד הרלוונטי לכתב האישום, ילדה המתלוננת את בנם המשותף במחלקת היולדות של בית החולים אסף הרופא (להלן: **בית החולים**).

2. בתאריך 31.6.18 בשעה 11:45 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבקר את המתלוננת בחדרה בבית החולים (להלן: **החדר**). הנאשם נטל את התינוק לידי וצטלם עמו ואמר לה כי הוא ייקח את התינוק לרהט, עיר מגוריו, ויקרא לו "מוחמד". בתגובה, המתלוננת אמרה לנאשם כי היא מבקשת ששייב לידיה את התינוק ושהיא מעוניינת לקרוא לו "יוסף". בשלב זה, נכנס אביה של המתלוננת (להלן: **המתלונן**) וביקש מהנאשם להשיב את התינוק לידיה של המתלוננת. בתגובה, החל הנאשם לצעוק על המתלונן ואמר לו **"מי אתה יא זבל אני אבא שלו, אני אדרוך לך על הראש, יא בן זונה, אמא שלך מזדיינת, אם תקרא לילד יוסף אני אחתוך לך את הראש ואשים חתיכות מהראש שלך בכל כניסה ברמלה"**.

3. בהמשך, כאשר הגיעו שוטרים למקום, איים הנאשם בפני השוטר איתי שעובי על המתלונן ובנו באומרו **"אם אתם פניתם למשטרה, הסתבכתם"**.

4. לפיכך, יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). הנאשם כפר בכתב האישום ונשמעו הראיות ובסיומן, הורשע בעבירת איומים.

ודוק, אומנם בהכרעת הדין נקבע שעבירת האיומים התחלקה לשתי אפיזודות, אחת בחדר עם המתלוננת והשניה מחוץ לחדר, אך יש לזכור שהנאשם הורשע בעבירה אחת של איומים ולא בשתי עבירות.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/11) ושכולל, בין השאר, הרשעה בעבירת איומים כלפי אמה ואחיה של המתלוננת וזאת על רקע הסכסוך האישי שבינו לבינה. בשל אותה הרשעה כעת תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי של שלושה חודשים (ת/12). לפיכך, באת כח המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

6. בא כוח הנאשם טען שהמאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם הוא בר הפעלה ולא חב הפעלה מאחר והנאשם הורשע בעבירת איומים אחת בלבד ולא בשתי עבירות איומים. יאמר כבר עתה שטענה זו היא נכונה. כמו כן, בא כוח הנאשם ציין שהנאשם עובד לפרנסתו, התנתק מהמתלוננת, וכיום הם כבר גרושים. בנוסף, טען שיש להורות על הארכת המאסר על תנאי ולחילופין להשית על הנאשם מאסר לתקופה קצרה שירוצה בדרך של עבודות שירות. בדבריו האחרונים של הנאשם, תחילה הוא חזר על הכחשתו שאיים, אך בהמשך התנצל על מעשיו וגם ציין שכיום הוא נשוי לאשה אחרת.

מתחם העונש ההולם

7. בפסיקה קיים מגוון רחב של עונשים בעבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין כאשר היא מתבצעת במשפחה, אסתפק בהפניה לרע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.6.08) שבו הושת עונש מאסר בפועל של 12 חודשים על אדם ללא עבר פלילי שאיים על אשתו וכן נגזרו עליו מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 5,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 5,000 ₪. פסק דין זה משקף את הרף העליון של המתחם. לפיכך, הנני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף פיצוי וקנס.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

8. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את העובדה שהנאשם עובד לפרנסתו, נישא בשנית והקים משפחה חדשה.

9. לחומרה, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם שכולל ארבע הרשעות קודמות. יש לציין

שבשנת 2015 הנאשם ריצה עונש מאסר בפועל של 7 חודשים בגין הרשעתו בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית ושימוש פחזני באש או בחומר דליק.

10. יתר על כן, יש לתת משקל מיוחד לחומרה להרשעה נוספת של הנאשם משנת 2015 שעניינה עבירת איומים בכך שאמר לאמה של המתלוננת בתיק שבפני שירצח את בתה, היא המתלוננת, ובמועד אחר איים על אחיה של המתלוננת בכך שאמר לו שירה בו ובמתלוננת. בגין הרשעה זו הנאשם נדון למאסר על תנאי של שלושה חודשים במסגרת הסדר טיעון. אותו מאסר על תנאי הוא כעת בר הפעלה במקרה שבפני.

11. ללמדך, למרות שבית המשפט הקל בעונשו של הנאשם בפעם הקודמת שבה איים לפגוע במתלוננת ובמשפחתה הקרובה, והסתפק בהטלת מאסר על תנאי, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו על מנת להימנע מעבירות דומות בעתיד. נהפוך הוא, בתוך תקופת התנאי, שזה המקרה הנוכחי שבפני, איים לרצוח את המתלוננת ואת אביה.

12. חומרה מיוחדת לאירוע מושא כתב האישום יש לייחס למקום ולנסיבות שבהם בוצעה עבירת האיומים. האיומים נאמרו בבית חולים לאחר שהמתלוננת ילדה את בנם המשותף. בתי חולים אמורים להיות מקומות המיועדים לרפואה, מרגוע והתאוששות גופנית ונפשית של אישה לאחר לידתה, כאשר היא מוקפת בשמחת משפחתה הקרובה לשלומה ולשלום התינוק החדש. הנאשם הגיע למקום, הבהיל את המתלוננת שייתכן שייקח לה את התינוק ואיים לרצוח את אביה.

13. המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, לא הרתיעו מלחזור ולאיים על המתלוננת ועל משפחתה הקרובה. בנסיבות אלה, אין מנוס מהפעלת מאסר על תנאי והשתת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בעיני, עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, הוא עונש מקל ובלתי הולם לחומרת המקרה.

14. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל, וזאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נדונה ב- ע"פ 7907/14 ואזנה נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן. ולעניינו, יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר שיושת על הנאשם.

15. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 3 חודשים שתלוי ועומד כנגד הנאשם והושת עליו בת"פ 54998-06-15 של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 10.11.15, וזאת במצטבר לעונש המאסר שהושת לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. הנני משית על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע עבירת אלימות.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן (עד תביעה 1). הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.21 והשני עד ליום 1.4.21. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מדי.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת (עדת תביעה 2). הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.21 והשני עד ליום 1.4.21. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מדי.

ו. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"א, 13 ינואר 2021, במעמד הצדדים.